

[Einer-Jensen.]

det ærede Medlem mener, at vi derved kommer til hans Side, eller vi maa mene, at han kommer over mod os.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde talt om 18 Møder, og benyttede dette som Anledning til at sige, at de 7 Møder var vel nogle, vi havde holdt alene. Ja, vi har da ikke lagt Skjul paa, at vi har forhandlet sammen, og jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem taler om det; naar der, som i denne Sag, kommer Bunker af Materiale til Udvalget, er det vel ikke mere end rimeligt, at de to Partier, der vil gennemføre Loven — for ingen af de andre to Partier vilde jo i Realiteten være med —, søger at naa det bedst mulige Resultat. Det er vel saa fuldkommen naturligt; jeg kan heller ikke forstaa, at det skulde være anderledes for os end for de to Partier, da de var Flertallet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at den sorteste Periode var 1927. Det vil jeg gerne understrege. Det er rigtigt. Baade for Lejere, for gamle, for syge o. s. v., for alle de mindre bemidlede i det danske Samfund var 1927 et sort Aar, og vel navnlig paa et Omraade, hvor Det konservative Parti ydede sin store Indsats, nemlig Arbejdsløshedslovgivningen; dengang sad man i et Udvalgsværelse ved Landstinget og forringede Loven.

Det ærede Medlem sagde, at Begrundelsen for at gennemføre Loven alene var den, at vi vilde have Loven. Jeg maa gøre opmærksom paa, at Begrundelsen for at gennemføre Loven er, at Aarene har vist, at den Mangel, der har været paa Boliger, er blevet udnyttet af Grundejerne paa en urimelig Maade. Saa er der vel ikke noget mærkeligt i, at vi, der har haft det Standpunkt, at der skulde en Lov til, nu vi har Flertallet, opfylder vort Løfte om at gennemføre Loven.

Det ærede Medlem sagde saa, at det var i Anledning af Kommunalvalget. Naar det ærede Medlem søgte at bringe dette og Spørgsmaalet om Udvalgsmøderne o. s. v. ind i Forhandlingen, er det formentlig kun ud fra den sikre Overbevisning hos ham, at han derved kan faa Folk til at forstaa, hvorfor han har modarbejdet dette Lovforslag. Det er ikke af saglige Grunde, for der er jo Masser af Konservative, der gaar og venter paa dette Lovforslag; Formændene for Lejerforeningerne er jo konservative, en af dem oven i Købet konservativ Folketingskandidat. Det er ikke et politisk Spørgsmaal, det er et Spørgsmaal om Beskyttelse af Erhverv og Hjem — og saa mangler vi de Herrers Medvirken!

Elgaard: Maa jeg først gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, der talte for Det radikale Venstre. Det ærede Medlem misforstaaer det ikke saa lidt, naar han mener at kunne drage en Sammenligning mellem Lejehuse paa Landet med et mindre Grundareal og en Lejlighed inde i Hovedstaden eller i en eller anden Købstad med 4 nøgne Vægge. Det maa dog vist være muligt for det ærede Medlem at indse, at i det første Tilfælde er der Tale om en Familie, som gennem sit Arbejde skaber og fæstner nogle Værdier, som bliver ved at være knyttet til denne lille Besiddelse. Det er akkurat den samme Tankegang, der ligger bag Venstres Forslag om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i vore større Byer, for dér knytter man til sin Forretningsvirksomhed en Kundekreds, som heller ikke, hvor Forholdene er store nok, kan flyttes med et andet Sted hen. Men naar nu Regeringspartierne indfører maaedlige Flyttedage, maa det jo være med den Betragtning, at det er nødvendigt at have 12 Flyttedage aarlig, fordi der er saa mange, der vil flytte, at hvis ikke der var 12, kunde det træffe, at der ikke var Flyttedage nok. Dette er et tilstrækkeligt Udtryk for, hvor meget de 4 nøgne Vægge i den ene eller anden Ejendom betyder som saadanne. Jeg har før sagt noget lignende til det ærede Medlem; jeg haaber, at det efterhaanden skal lykkes at overbevise ham om, at denne Sammenligning ikke har nogen Realitet bag sig.

Over for det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen vil jeg gerne retfærdiggøre mig. Jeg bebrejder ikke det ærede Medlem, at han har forhandlet sammen med sine Partifæller og det andet Regeringspartis Repræsentanter. Men det ærede Medlem ved jo godt, at han har staaet paa denne Talerstol mange Gange — det har den højtærede Indenrigsminister ogsaa — og svunget Tugtens Ris bl. a. over mit syndige Hoved vedrørende Bestemmelser i tidligere Forslag, som man nu har kværket gennem disse Forhandlinger Regeringspartierne imellem. Jeg anerkender denne Forandring, men jeg siger, at naar man nu er inde paa Sporet, og man ogsaa fremefter vil søge at dele Sol og Vind lige mellem de to Parter, saa bliver der ogsaa i det Forslag, der gennemføres om faa Dage eller faa Timer, noget, der skal ændres i Fremtiden; derom er der ingen Tvivl.

Den højtærede Indenrigsminister sagde til mig, at Ændringerne var netop Udtryk for den Forhandlingsvilje, som den højtærede Minister havde tilsagt ikke alene over